

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998

Julkaistu Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 1998

N:o 938—943

SISÄLLYS

N:o		Sivu
938	Valtioneuvoston päätös kansaneläkkeiden sitomisesta elinkustannuksiin annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta	2545
939	Valtioneuvoston päätös kasvinviljelyn kansallisesta tuesta vuodelta 1998 annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta	2546
940	Valtioneuvoston päätös eräistä maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1998 maksettavista siirtymäkauden tuista annetun valtioneuvoston päätöksen 7 ja 9 §:n muuttamisesta	2548
941	Valtioneuvoston päätös eräistä maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1999 maksettavista siirtymäkauden tuista	2549
942	Valtioneuvoston päätös kasvinviljelyn kansallisesta tuesta vuodelta 1999	2560
943	Valtioneuvoston päätös maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1999 maksettavasta pohjoisesta tuesta	2567

N:o 938

Valtioneuvoston päätös

kansaneläkkeiden sitomisesta elinkustannuksiin annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1998

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä
lisännyt kansaneläkkeen sitomisesta elinkustannuksiin 17 päivänä toukokuuta 1984 annettuun valtioneuvoston päätökseen (383/1984) uuden 3 a §:n seuraavasti:

3 a §
Kansaneläkelain 30 a §:ssä tarkoitetun eläkkeensaajien hoitotuen, lapsen hoitotuesta annetun lain (444/1969) mukaisen lapsen hoitotuen ja vammaistukilain (124/1988) mukaisen vammaistuen indeksitarkistuksissa

ei 1—3 §:ää sovellettaessa kuitenkaan oteta huomioon vuosien 1996—1998 kansaneläkeindeksin pisteluvun muutosta.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1998

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Rossi

N:o 939

Valtioneuvoston päätös**kasvinviljelyn kansallisesta tuesta vuodelta 1998 annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1998

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,
muuttanut 10 päivänä joulukuuta 1997 antamansa päätöksen (1146/1997) 8 §:n, sellaisena
 kuin se on 2 päivänä huhtikuuta 1998 annetussa päätöksessä (244/1998), seuraavasti:

8 §

Tuen määrä

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea maksetaan vuoden 1998 kasvukauden ajan tuotantoon käytetystä pellostä seuraavasti (mk/ha):

Tuki- alue	Alueiden A ja B saaristo ja muu A-alue sekä Ah- venanmaa	Muu B-alue	Alue C1	Alueet C2 ja C2 pohj. ja saaristo
vehnä	870	790	450	450
ruis	900	800	400	400
mallasohra	200	120	—	—
rehuvilja	200	120	210	290
EU-pelto- kasvien tukeen oikeuttavat kasvit lukuun- ottamatta em. kasveja ja kesantoa	200	120	—	—
tärkkelys- peruna	240	240	—	—
sokeri- juurikas	475	475	—	—
omenat	360	360	—	—

Avomaavihanneksista maksetaan tukea A-alueella, alueiden A ja B saaristoa lukuun ottamatta, 1 340 markkaa hehtaarilta ja B-alueella, mukaan lukien Ahvenanmaa sekä alueiden A ja B saaristo, 790 markkaa hehtaarilta.

Lisäksi maksetaan tukea tukikelpoisen nurmialan perusteella seuraavasti (mk/ha):

Ahvenanmaa ja alueiden A ja B saaristo	660
Muu A- ja B-alue sekä C-alue	460

Tukikelpoisella nurmella tarkoitetaan maatalouden ympäristötuen perustuessa määriteltä tukikelpoista nurmea. Tukea maksetaan kuitenkin enintään tilan kotieläinyksiköiden määrää vastaavalta nurmihehtaari-määrältä. Kotieläinyksiköitä laskettaessa otetaan huomioon koko maassa 6 kuukautta ja sitä vanhemmat sonnit, uuhet ja kutut sekä alueilla A ja B lisäksi emolehmät. Tukea määriteltäessä yksi nurmihehtaari vastaa yhtä kotieläinyksikköä. Nurmituki maksetaan pienemmän yksikkömäärän perusteella. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat ohjeet nurmituen määräytymisperusteista.

Tuen maksaminen edellyttää, että edellä 1 momentissa tarkoitettujen kasvien viljely-ala on yhteensä vähintään 3 hehtaaria. Nurmiala luetaan tähän alaan vain tiloilla, jotka ovat nurmitukeen oikeutettuja. Tuen maksaminen avomaan puutarhatuotannolle edel-

lyttää, että avomaan puutarhatuotannon ala on vähintään 0,5 ha.

Nurmialan perusteella tukea maksetaan koko maassa enintään 65 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismäärän, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta.

Tukea voidaan maksaa vain tuotantoalas-

ta, jota viljellään vähintään paikkakunnalla tavanomaisen viljelytavan mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä hyväksyttävästä viljelytavasta.

Tämä päätös tulee voimaan 16 päivänä joulukuuta 1998.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Vanhempi hallitussihteeri Esko Laurila

N:o 940

Valtioneuvoston päätös**eräistä maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1998 maksettavista siirtymäkauden tuista annetun valtioneuvoston päätöksen 7 ja 9 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1998

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä
muuttanut 10 päivänä joulukuuta 1997 antamansa päätöksen (1144/1997) 7 §:n 1 momentin ja 9 §:n 4 momentin, sellaisina kuin ne ovat 2 päivänä huhtikuuta 1998 annetussa päätöksessä (242/1998), seuraavasti:

7 §

Kasvinviljelyn tuotantotuen määrä

Kasvinviljelyn tuotantotukea maksetaan tuottajalta markkinointiin satovuodelta 1998/99 ostetuista tuotteista seuraavasti:

Tuote	mk/kg
sokerijuurikas	0,024
tärkkelysperuna	0,013
mallasohra	0,09

9 §

Hehtaarituki

— — — — —
 Avomaan puutarhatuottajille tukea maksetaan siten, että tuen kokonaismäärä on juurestuotannolle enintään 7,5 miljoonaa markkaa, sipulin tuotannolle enintään 5,0 miljoonaa markkaa, muulle avomaan vihannestuotannolle enintään 9,0 miljoonaa markkaa, marjantuotannolle enintään 6,1 miljoonaa markkaa ja omenantuotannolle enintään 0,6 miljoonaa markkaa.
 — — — — —

— — — — —
 Tämä päätös tulee voimaan 16 päivänä joulukuuta 1998.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Vanhempi hallitussihteeri Esko Laurila

N:o 941

Valtioneuvoston päätös**eräistä maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1999 maksettavista siirtymäkauden tuista**

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1998

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 30 päivänä marraskuuta 1994 annetun lain (1059/1994) 3 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1343/1996:

1 luku

Yleiset määräykset

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 5 §:ssä tarkoitettuna siirtymäkauden tukena maksetaan maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1999 maidon tuotantotukea, viljelyalaaan perustuvaa hehtaari- ja nuorten viljelijöiden tukea, kotieläintukia, kasvihuonetuotannon tukea ja puutarhatuotteiden varastointitukea sekä satovuodelta 1999/2000 kasvinviljelyn tuotantotukea siten kuin tässä päätöksessä määrätään. Tuet maksetaan näihin tarkoituksiin valtion talousarviossa osoitettujen määrärahojen rajoissa.

2 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) *puolisioilla* aviopuolisoita ja avioliitonomaisissa olosuhteissa eläviä, tuloverolain (1535/1992) 7 §:n 3 momentissa tarkoitettuja henkilöitä; sekä

2) *nuorella viljelijällä* tuottajaa, joka tai jonka puoliso ei ole täyttänyt 40 vuotta ennen vuoden 1999 alkua.

3 §

Tuen saajat

Tukea voidaan maksaa:

- 1) yksityiselle viljelijälle;
- 2) usealle viljelijälle yhteisesti; sekä
- 3) sellaiselle luonnollisten henkilöiden muodostamalle avoimelle yhtiölle, kommandiittiyhtiölle, osuuskunnalle tai osakeyhtiölle, jonka pääasiallisena tarkoituksena on maa- tai puutarhatalouden harjoittaminen.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa sanotusta poiketen voidaan 9 §:ssä tarkoitettua tukea avomaan puutarhatuotannon osalta sekä 11 ja 15 §:ssä tarkoitettuja tukia maksaa myös sellaiselle yhteisölle, jonka osakkaina tai jäseninä on muita kuin luonnollisia henkilöitä, tai säätiölle.

Tukea voidaan maksaa myös maa- tai puutarhataloutta harjoittavalle maatalous- tai puutarhaoppilaitokselle tai tutkimuslaitokselle sekä keinosiemennystoimintaa harjoittavalle yhteisölle. Jos maa- ja metsätalousministeriö erityisistä syistä myöntää siihen luvan, tukea voidaan maksaa myös muulle yhteisölle. Maa- ja metsätalousministeriö voi myöntää luvan tuen maksamiseen vain tuotannolle, jota tuen hakija on harjoittanut ennen vuotta 1995. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että tuotantoon liittyvät ympäristökysymykset on järjestetty maa- ja metsätalousministeriön hyväksymällä tavalla.

4 §

Tuen saamisen edellytykset

Tukea voidaan maksaa tuen saajalle, joka asuu vakinaisesti Suomessa. Suomessa asuvaksi katsotaan myös yhteisö ja säätiö, jonka kotipaikka on Suomessa.

Peltoalaan perustuvien tukien, eläinten lukumäärään ja eläinyksikköihin perustuvien tukien maksamisen edellytyksenä on, että

tuen saaja hallitsee toukokuun 28 päivänä 1999 omistajana, vuokramiehenä taikka porotilalain (590/1969) mukaiseen hallintasopimukseen, testamenttiin tai muuhun saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla maa- tai puutarhatalouden harjoittamiseen vuonna 1999 käytettävää peltoa. Sukupolvenvaihdoksissa ja muissa koko tilan hallintaoikeuden muutostapauksissa sekä yksittäisen peruslohkon hallinnansiirtotapauksissa pellon hallinta-ajankohdaksi hyväksytään myöhäisempikin ajankohta maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämin perustein. Kasvihuonetuotannon tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja edellä mainitulla tavalla hallitsee toukokuun 14 päivänä 1999 maa- tai puutarhatalouden harjoittamiseen vuonna 1999 käytettävää kasvihuonetta.

Viljelyssä olevaa peltoa on oltava vähintään kolme hehtaaria. Viljelyssä olevaksi pelloksi katsotaan myös EU:n peltokasvien tukijärjestelmän mukaisesti kesannoitu pelto. Avomaan puutarhatuotannon tukea voidaan kuitenkin maksaa, jos näiden kasvien osalta viljelyssä oleva peltoala on yhteensä vähintään puoli hehtaaria. Tukikelpoisen kasvu-
lohkon vähimmäispinta-ala on yksi aari.

Tuen maksamisen edellytyksenä 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuille tuen saajille on, että viljelijä on 31 päivänä joulukuuta 1998 alle 65-vuotias tai, että hänen puolisonsa on tuolloin alle 65-vuotias. Edellä 3 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa edellytyksenä on, ettei kukaan viljelijöistä, osakkaista, yhtiömiehistä tai jäsenistä ole täyttänyt 65 vuotta ennen vuoden 1999 alkua, tai että vähintään yksi heistä asuu tilalla tai sen hoidon kannalta sopivalla etäisyydellä siitä ja täyttää ikää koskevan edellytyksen.

Tuen maksamisen edellytyksenä 3 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuille tuen saajille on, että viljelijät, avoimen yhtiön yhtiömiehet, kommandiittiyhtiön vastuunalaiset yhtiömiehet tai osuuskunnan jäsenet itse työhön osallistuen harjoittavat maa- tai puutarhataloutta ja että osakeyhtiön osalta yli puolet sen äänivallasta on suoraan tai omistamiensa yhtiöiden kautta sellaisten henkilöiden omistuksessa, jotka itse työhön osallistuen harjoittavat maa- tai puutarhataloutta. Nuorten viljelijöiden tukea voidaan näissä tapauksissa maksaa vain, jos kaikki viljelijät, yhtiömiehet, jäsenet tai osakkaat täyttävät 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettua ikää

koskevan edellytyksen.

Jos tilalla on tapahtunut hakuvuoden aikana sukupolvenvaihdos tai muu koko tilan hallintaoikeuden muutos, eläinkohtaiset tuet sekä eläinyksikköä kohti maksettavat tuet maksetaan tilalle maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämin perustein.

5 §

Aluejako

Tuki maksetaan samansuuruisena koko maassa, jollei asianomaisen tukimuodon kohdalla mainitusta aluejaosta muuta johdu. Maa- ja metsätalousministeriö määrittelee kuntien ne osat, jotka katsotaan saaristoksi. Noudatettavat aluejaot ovat liitteen 1 mukaiset.

2 luku

Maidon ja kasvinviljelyn tuotantotuki

6 §

Maidon tuotantotuen määrä

Tuotantotukea maksetaan markkinointiin ostetusta tai kuluttajille suoraan myydystä maidosta vuodelta 1999 seuraavasti:

Alue	mk/kg
Ulkosaaristo, alueet A ja B	0,47
Ahvenanmaa, lukuun ottamatta	
ulkosaaristoa	0,47
Alueet A ja B, lukuun ottamatta	
Ahvenanmaata ja ulkosaaristoa	0,39
Ulkosaaristo, C-alue	0,11
C-alue, lukuun ottamatta	
ulkosaaristoa	0,10

Huhtikuun 1 päivän ja seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivän välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, tuotantotukea voidaan maksaa tuottajalle koko tuotetusta maitomäärästä, ei kuitenkaan siltä osin kuin maidosta on maksettu neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3950/92 tarkoitettua lisämaksua.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset maidon laatuvaatimuksesta ja siitä, milloin maito katsotaan ostetuksi markkinointiin, suoramyynnin yhteydessä maksettavasta tuesta sekä tuen muuttamisesta litraa kohti maksettavaksi tueksi.

7 §

Kasvinviljelyn tuotantotuen määrä

Kasvinviljelyn tuotantotukea maksetaan tuottajalta markkinointiin satovuodelta 1999/2000 ostetuista tuotteista seuraavasti:

Tuote	mk/kg
sokerijuurikas	0,012
tärkkelysperuna	0,005
mallasohra	0,05
vehnä	0,07
ruis	0,07

Sokerijuurikkaan ja tärkkelysperunan tukea voidaan maksaa enintään Euroopan yhteisöjen komission Suomelle myöntämien tuotantokiintiöiden määrien mukaisesti.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tuotteiden laatuvaatimuksista ja siitä, milloin tuote katsotaan ositetuksi markkinointiin, sekä suoramyynnin yhteydessä maksettavasta tuesta.

3 luku

Viljelyalaan perustuvat tuet

8 §

Tuen perusteena oleva peltoala

Hehtaari- ja nuorten viljelijöiden tuen perusteena on tuottajan hallinnassa toukokuun 28 päivänä 1999 oleva peltoala, jota käytetään pelto- ja puutarhakasvien viljelyyn kasvukauden 1999 aikana. Tukea ei makseta sellaisen pellon osalta, jota koskee luopumiseläkelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tai maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain (1330/1992) 9 §:ssä taikka maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 12 §:ssä tarkoitettu sitoumus tai josta on voimassa maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/1989) tai vastaavan aikaisemman lainsäädännön mukainen sopimus peltokasvien viljelystä luopumisesta taikka jolta maksetaan omenapuiden raivauspalkkiota.

Tukea voidaan maksaa vain tuotantoalasta, jota viljellään vähintään paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä hyväksyttävästä viljelytavasta.

9 §

Hehtaarituki

Hehtaaritukea maksetaan pellostä, jota käytetään vuoden 1999 kasvukauden ajan ihmisravinnoksi käytettävän herneen tuotantoon, enintään 156 markkaa hehtaarilta.

Avomaan puutarhatuotteiden tuen enimmäismäärät ovat seuraavat:

Tuote	mk/ha
sipuli, alue A	3 240
sipuli, alue B	3 120
sipuli, alue C	2 770
muut vihannekset, alue A	1 200
muut vihannekset, alue B	1 100
muut vihannekset, alue C	800
marjat, alue A	790
marjat, alueet B ja C	500
omenat	790

Tuen maksaminen edellyttää, että edellä 1 momentissa tarkoitettua ihmisravinnoksi käytettävän herneen viljelyala on vähintään 3 hehtaaria. Edellä 2 momentissa tarkoitettua avomaan puutarhatuotteiden tuen maksaminen edellyttää, että avomaan puutarhatuotannon ala on yhteensä vähintään 0,5 hehtaaria. Niiden kasvien osalta, joiden markkinointi edellyttää kuulumista kasvinsuojelurekisteriin tai kasvien laadunvalvontarekisteriin, tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuotaja kuuluu rekisteriin.

Avomaan puutarhatuottajille tukea maksetaan siten, että tuen kokonaismäärä on juurestuotannolle enintään 3,1 miljoonaa markkaa, sipulin tuotannolle enintään 3,5 miljoonaa markkaa, muulle avomaan vihannestuotannolle enintään 5,7 miljoonaa markkaa, marjantuotannolle enintään 3,1 miljoonaa markkaa ja omenantuotannolle enintään 0,3 miljoonaa markkaa.

Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tukimäärä ylittää edellä olevan enimmäismarkkamäärän, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta tuoteryhmittäin.

10 §

Nuorten viljelijöiden tuki

Nuorille viljelijöille maksetaan alueilla A ja B viljelyssä olevasta peltoalasta 50 markkaa hehtaarilta. Tuen maksaminen edellyttää,

että viljelyssä oleva peltoala on vähintään 3 hehtaaria. Viljelyssä olevaksi pelloksi katsotaan myös EU:n tukijärjestelmän mukaisesti kesannoitu pelto.

11 §

Kasvihuonetuotannon tuki

Kasvihuonetuotannon tukea maksetaan tomaatin, kurkun, salaatin, tillin, persiljan, leikkokukkien, leikkovihreän, ryhmäkasvien ja sisätiloihin tarkoitettujen ruukuissa viljeltyjen koristekasvien tuotantoalan sekä avomaankurkun, kiinankaalin ja paprikan tuotantoalan perusteella enintään seuraavasti (mk/m²):

Kasvihuoneet	Alueet	
	A ja B	C
- viljelykausi 7 kk tai yli	61	20
- viljelykausi vähintään 2, mutta alle 7 kk	31	10

Avomaankurkun, kiinankaalin, paprikan ja rapealehtisen keräsalaatin tuotantoalalta tuki maksetaan vain alle 7 kuukauden tuotantokauden tukena. Alle 2 kuukauden tuotantokaudelta tuki maksetaan 9 §:n mukaisesti.

Koristekasvien osalta tukea maksetaan maa- ja metsätalousministeriön asettaman tuottajakohtaisen kiintiön puitteissa. Kasvihuonetuotannon tukea ei makseta ulos istutettaviksi tarkoitetuille koristepuiden ja -pensaiden, hedelmä- ja marjakasvien taimille eikä perennoille tai muulle taimituotannolle. Tukea ei makseta siltä osin kuin tuottajalle maksetaan kasvihuonetuotannon lopettamistukea.

Niiden kasvien osalta, joiden markkinointi edellyttää kuulumista kasvinsuojelurekisteriin tai kasvien laadunvalvontarekisteriin, tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuottaja kuuluu rekisteriin.

Tuen maksaminen edellyttää, että kasvihuoneet ovat lämmitettyjä ja että niiden ala on vähintään 300 neliömetriä. Tukea voidaan maksaa vain tuotantoalasta, jota on viljelty vähintään paikkakunnalla tavanomaisen viljelytavan mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukeen oikeuttavien kasvihuoneiden teknisistä edellytyksistä sekä tuen määräytymisajankohdista.

Tuen kokonaismäärä on vuonna 1999

enintään 137 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismarkkamäärän, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta.

Jos edellä tässä pykälässä tarkoitettu viljelykausi ei täyty kasvitaudin, tulipalon tai muun vastaavan viljelijästä riippumattoman syyn takia, voi tuen myöntävä viranomainen päättää, että tuki maksetaan hakijalle täysimääräisenä.

4 luku

Kotieläintuet

12 §

Eläinkohtaiset tuet

Eläinkohtaista tukea maksetaan tuottajan hallinnassa laskentapäivinä olleiden eläinten lukumäärien perusteella. Maa- ja metsätalousministeriö päättää eläinten laskenta-ajankohdista. Jos eläinten lukumäärä laskenta-ajankohtana on tilapäisesti alentunut tulipalon, eläintaudin tai muun vastaavan tuottajasta riippumattoman syyn takia, voidaan tukea laskettaessa käyttää maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämin perustein laskenta-ajankohtana vakiintunutta eläinmäärää, edellyttäen, että tuotanto on jatkuvaa.

Munivien kanojen osalta enintään neljän kuukauden munintatauko ei vähennä tukea.

Tukea maksetaan eläintä kohti enintään seuraavasti:

	Alueet A ja B mk	Alue C mk
emolehmät	437	200
emakot	1 140	207
broileriemot	36	9,50
kalkkuna-, hanhi- ja ankkaemot	47,30	20,90
tarhatut fasaani- ja sorsaemot	34,10	20,90
vuohet maidontuotantoon	1 142	485

Emolehmille maksetaan tukea vain tuottajalle vahvistettua kiintiötä vastaavasta määrästä.

Munivaa kanaa kohti maksetaan vuodelta 1999 tukea enintään seuraavasti:

Alue	mk
Ulkosaaristo, alueet A ja B	26
Ahvenanmaa, lukuun ottamatta	
ulkosaaristoa	26
Alueet A ja B, lukuun ottamatta	
Ahvenanmaata ja ulkosaaristoa	23
Ulkosaaristo, alue C	8
Alue C, lukuun ottamatta	
ulkosaaristoa	8

Tukea maksetaan kuitenkin enintään 20000 kanasta tuen saajaa kohti.

Emakkojen määrän perusteella tukea maksetaan enintään 119 miljoonaa markkaa ja munivien kanojen määrän perusteella enintään 68 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettavat tuen määrät ylittävät edellä olevat enimmäismäärät, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukeen oikeuttavien eläinten määrittelystä, tuen perusteena olevan eläinmäärän laskennasta sekä eläintiheyden ja rehualan vaikutuksesta tuen suuruuteen.

Eläintä kohti maksettavaa tukea ei makseta, jos maksettava määrä tuen saajaa kohti on alle 500 markkaa.

13 §

Eläinyksikköä kohti maksettavat tuet

Eläinyksikköä kohti maksettavia tukia maksetaan tuottajan hallinnassa laskentapäivinä olleiden kotieläinten lukumäärien perusteella. Laskenta-ajankohdista päättää maa- ja metsätalousministeriö.

Sonnien tuen perusteena oleva lukumäärä perustuu laskelmaan, jonka Maatalouden Laskentakeskus Oy on tehnyt tuottajan eläintunnisterekisteriin ilmoittamien tietojen perusteella. Tuottaja on velvollinen tarkistamaan laskelman lähtötiedot ja tarvittaessa ilmoittamaan korjaukset Maatalouden Laskentakeskukseen tarkennetun laskelman tekoa varten.

Jos eläinten lukumäärä tuen määräytymisajankohtana on tilapäisesti alentunut tulipalon, eläintaudin tai muun vastaavan tuottajasta riippumattoman syyn takia, voidaan tukea laskettaessa käyttää maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämin perustein tuen määräytymisajankohtana vakiintunutta

eläinmäärää, edellyttäen, että tuotanto on jatkuvaa.

Eläinyksiköt määritellään liitteessä 2.

Tukea maksetaan enintään seuraavasti (mk/eläinyksikkö):

Naudat ja uuhet

Alueiden A ja B saaristo 1 239

Lypsylehmät

Ikaalinen, Jämijärvi, Kankaanpää

ja Pomarkku 292

Hartola ja Mäntyharju 219

Lihanaudat

Ikaalinen, Jämijärvi, Kankaanpää ja

Pomarkku 241

Hartola, Juupajoki, Jämsä, Kiikoinen,

Kuhmalahti, Kuhmoinen, Kullaa, Lavia,

Längelmäki, Mouhijärvi, Mäntyharju,

Noormarkku, Pori, Suodenniemi 73

Uuhet

kaikki edellä luetellut kunnat 474

Hevoset

Alueet A ja B 1 650

Alue C 1 000

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukeen oikeuttavien eläinten määrittelystä, tuen perusteena olevan eläinmäärän laskennasta sekä eläintiheyden ja rehualan vaikutuksesta tuen suuruuteen.

Emolehmille ja uuhille maksetaan tukea vain tuottajalle vahvistettua kiintiötä vastaavasta määrästä. Hevosien osalta tukea voidaan maksaa enintään 20 eläinyksiköstä tuen saajaa kohti. Tukea ei kuitenkaan makseta, jos hevosista kertyy vähemmän kuin yksi eläinyksikkö.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitetun tuen alueellisista jakoperusteista.

Eläinyksikköä kohti maksettavaa tukea ei makseta, jos maksettava määrä tuen saajaa kohti on alle 500 markkaa. Tällöin markkamäärään ei lasketa mukaan hevosista maksettavaa tukea.

14 §

Teurastetuista eläimistä maksettavat tuet

Teurastetuista eläimistä maksetaan tukea

teurastettua eläintä tai eläinmäärää kohden enintään seuraavasti:

1) siat, sonnit, hiehot, lehmät ja lampaat

	Ulkosaaristo Alueet A ja B	Alue C
siat	170	56
sonnit 11-14 kk	1 262	178
hiehot 12 kk ja yli	1 262	178
sonnit väh. 15 kk	2 087	510
sonnit, väh. 15 kk, liharodut ja risteytykset	2 550	623
lampaat	254	90

Ahvenanmaa, ulkosaaristoa
lukuun ottamatta

siat	163
sonnit 11-14 kk	828
hiehot 12 kk ja yli	828
sonnit väh. 15 kk	1 449
sonnit, väh. 15 kk, liharodut ja risteytykset	1 771
lehmät	101
lampaat	181

	Muu A- ja B- alue	Muu C-alue
siat	158,50	56
sonnit 11-14 kk	746	178
hiehot 12 kk ja yli	746	178
sonnit väh. 15 kk	1 304	510
sonnit, väh. 15 kk, liharodut ja risteytykset	1 593	623
lehmät	101	-
lampaat	164	51

2) muut eläimet (koko maa)

	Alueet A ja B	Alue C
broilerit (100 eläintä)	133	56
tarhatut fasaanit (100 eläintä)	118	44
tarhatut sorsat (100 eläintä)	118	44
viiriäiset (100 eläintä)	10	7,70
kalkkunat (10 eläintä)	77	24
ankat (10 eläintä)	29	11
hanhet (10 eläintä)	53	21

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että eläimen teuraspaino on vähintään maa- ja metsätalousministeriön määräämä vähimmäispaino. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukeen oikeutavista eläimistä ja tuen alueellisista jakope-
rusteista.

5 luku

Puutarhatuotteiden varastointituki

15 §

Varastointituen määrä

Tukea maksetaan alueilla A ja B tuen saajan 1.10.-31.12.1999 hallitsemien kotimaisen avomaanvilhannesten ja omenoiden varastointiin käytettävän varastointitilan perusteella siten, että perusteena on loka-joulukuussa käytössä olevan varastotilavuuden keskiarvo. Tukea maksetaan vuoden 1999 sadosta enintään seuraavasti:

	mk/m ³
Koneellisesti jäähdytetyt varastot	93
Muut varastot	62

Tuen maksaminen edellyttää, että tuen saaja on itse tuottanut varastoidut tuotteet, että tuotteet täyttävät kasvien ja omenoiden vähimmäislaatuvaatimukset ja että avomaan puutarhatuotannon viljelyala on yhteensä vähintään 0,5 hehtaaria.

Niiden kasvien osalta, joiden markkinointi edellyttää kuulumista kasvinsuojelurekisteriin tai kasvien laadunvalvontarekisteriin, tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuottaja kuuluu rekisteriin.

Tuen kokonaismäärä on enintään 8,8 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismarkkamäärän, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukeen oikeuttavan käytössä olevan varastotilan määrittämisestä.

Varastointitukea ei makseta, jos sen määrä tuen saajaa kohti on alle 500 markkaa.

6 luku

Erityiset säännökset

16 §

Tukien alentaminen ja epäminen

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea voidaan alentaa tai se voidaan jättää maksamatta, jos:

1) hakija on ilmoittanut hakemuksessa virheellisiä tai puutteellisia tietoja;

2) tuen saamiseksi jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta;

3) hakija ei ole pitänyt 12 ja 13 §:ssä tarkoitettujen tukien osalta asianmukaista eläin- kirjanjpitoa eikä eläinten määrissä tapahtuneista muutoksista ole muutoinkaan saatavissa luotettavaa selvitystä;

4) hakija ei ole pitänyt 15 §:ssä tarkoitettun tuen osalta puutarhatuotteiden varastokirjanpitoa tai kyennyt antamaan selvitystä varastossa tapahtuneista muutoksista, taikka varastokirjanpidosta tai selvityksistä ei ole saatavissa luotettavaa kuvaa varastossa tapahtuneista muutoksista;

5) tukea koskeva hakemus on saapunut viranomaiselle myöhässä tai

6) eläimiä on hoidettu eläinsuojelusäännösten vastaisesti.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tuen alentamisesta ja epämisestä.

17 §

Menettelysäännökset

Viljelyalaan perustuvia, eläinkohtaisia ja eläinyksikköä kohti maksettavia tukia haetaan kirjallisesti sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta, jonka alueella maatilan talouskeskus sijaitsee. Puutarhatuotteiden varastointitukea ja kasvihuonetuotannon tukea haetaan asianomaiselta työvoima- ja elinkeinokeskukselta ja Ahvenanmaan maakunnassa lääninhallitukselta.

Tuotantotukia ja teurastetuista eläimistä maksettavia tukia haetaan tuotteen ostajan välityksellä tai erillisen hakemuksen perusteella maa- ja metsätalousministeriöltä tai

sen määräämältä maaseutuelinkeinoviranomaiselta.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukien ja 3 §:n 3 momentissa ja 11 §:ssä tarkoitettujen lupien hakuajoista, hakuajan jälkeen tapahtuvasta hakemusten täydentämisestä, hakemisessa noudatettavasta menettelystä sekä maidon tuotantotuen, eläinkohtaisena tukena maksettavan emakoiden tuen, teura stetuista eläimistä maksettavien tukien sekä kasvihuonetuotannon tuen ennakoiden hakemisesta sekä tuen ennakoiden määristä.

Ostajan välityksellä haetun tuen maksamisessa, takaisinperinnässä ja valvonnassa noudatetaan soveltuvin osin maaseutuelinkeinon tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia (1336/1992).

18 §

Yksityiskohtaiset tukiperusteet

Edellä tämän päätöksen 9 §:n 2 momentissa, 11 §:ssä sekä 15 §:ssä tarkoitettu tuki ei voi ylittää sitä tulonmenetyksen määrää, joka saadaan vertaamalla vuoden 1999 toteutuneita myyntihintoja vuosien 1992 ja 1993 myyntihintojen keskiarvoon. Maa- ja metsätalousministeriö päättää yksityiskohtaisista tukiperusteista.

19 §

Komission päätösten huomioon ottaminen

Tukia maksettaessa on noudatettava komission 13 päivänä helmikuuta 1995 (95/33/EY), 26 päivänä heinäkuuta 1995 (95/330/EY), 28 päivänä marraskuuta 1995 (95/529/EY), 20 päivänä helmikuuta 1996 (96/188/EY), 30 päivänä heinäkuuta 1996 K(96) 2524 ja 2 päivänä heinäkuuta 1997 K(97) 2060 antamien päätösten tässä päätöksessä tarkoitettuja tukia koskevia määräyksiä.

Maa- ja metsätalousministeriö tarkistaa tarvittaessa tukiperusteita komission päätösten edellyttämällä tavalla.

20 §

Tarkemmat määräykset

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvit-

2556

N:o 941

taessa tarkempia määräyksiä tukien valvon-
nassa noudatettavasta menettelystä, tukipe-
rusteiden seurannassa tarvittavasta kirjanpi-
dosta sekä muusta tämän päätöksen täytän-
töönpanosta.

21 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 1999.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Vanhempi hallitussihteeri Esko Laurila

I ALUEJAOT

Alue A

Alastaro, Askola, Aura, Elimäki, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Karinainen, Karjaa, Kauniainen, Kemiö, Kerava, Kiikala, Kirkkonummi, Koski T1, Kouvola, Kuusjoki, Lapinjärvi, Lieto, Liljendal, Lohja, Loimaa, Loimaan kunta, Loviisa, Marttila, Masku, Mellilä, Mietoinen, Muurla, Myrskylä, Nurmijärvi, Oripää lukuun ottamatta alueeseen B kuuluvaa osaa, Paimio, Perniö, Pertteli, Pohja, Pornainen, Pukkila, Pöytyä, Raisio, Ruotsinpyhtää, Rusko, Salo, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa, Vihti ja Västanfjärd sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Dragsfjärd, Halikko, Inkoo, Kaarina, Lemu, Naantali, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Sauvo, Särkisalo ja Turku.

Alue B*Ahvenanmaan maakunta*

Brändö, Eckerö, Finström, Föglö, Geta, Hammarland, Jomala, Kumlinge, Kökar, Lemland, Lumparland, Mariehamn, Saltvik, Sottunga, Sund ja Vårdö.

Muu B-alue

Anjalankoski, Artjärvi, Asikkala, Askainen, Eura, Eurajoki, Forssa, Hamina, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hauho, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Houtskari, Huittinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Iniö, Jaala, Janakkala, Jokioinen, Joutseno, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä, Kalvola, Kangasala, Kankaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiikoinen, Kisko, Kiukainen, Kodisjoki, Kokemäki, Korppoo, Kotka, Kuhmalahti, Kuhmoinen, Kullaa, Kustavi, Kuusankoski, Kylmäkoski, Kärkölä, Köyliö, Lahti, Laitila, Lammi, Lappeenranta, Lappi T1, Lavia, Lemi, Lempäälä, Loppi, Luopioinen, Luumäki, Luvia, Längelmäki, Merimasku, Miehikkälä, Mouhijärvi, Mynämäki,

Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nauvo, Nokia, Noormarkku, Nousiainen, Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää, Pyhäranta, Pälkäne, Rauma, Renko, Riihimäki, Rymättylä, Sahalahti, Sammatti, Suodenniemi, Suomensjärvi, Sysmä, Säkylä, Taivassalo, Tammela, Tammisaari, Tampere, Toijala, Tuulos, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Vahto, Valkeala, Valkeakoski, Vammala, Vampula, Vehkalahti, Vehmaa, Velkua, Vesilahti, Viiala, Viljakkala, Virolahti, Ylämaa, Yläne, Ylöjärvi, Ypäjä ja Äetsä sekä Oripään kunnasta luonnonhaittakorvaukseen oikeutettu osa, Dragsfjärdin, Halikon, Inkoon, Kaarinan, Lemun, Naantalin, Paraisen, Pernajan, Piikkiön, Porvoon, Sauvon, Särkisalon ja Turun saaristo-osat

Alue C

Muut kuin edellä luetellut kunnat.

II SAARISTOALUEET

UlkosaaristoAhvenanmaan maakunta:

Brändö, Föglö, Kumlinge, Kökar, Sottunga ja Vårdö sekä saaristo-osat seuraavista kunnista: Hammarland ja Lemland

Muu A- ja B-alue:

Houtskari, Iniö, Korppoo, Nauvo ja Velkua sekä saaristo-osat seuraavista kunnista: Dragsfjärd, Halikko, Inkoo, Kaarina, Kustavi, Lemu, Merimasku, Naantali, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Rymättylä, Sauvo, Särkisalo, Taivassalo, Tammisaari, Turku ja Uusikaupunki.

C-alue:

Hailuoto ja saaristo-osat Maalahden kunnasta

Alueiden A ja B saaristo**Ahvenanmaan maakunta:**

Brändö, Föglö, Kumlinge, Kökar, Sottunga ja Vårdö sekä saaristo-osat seuraavista kunnista: Hammarland ja Lemland

Muu A- ja B-alue:

Houtskari, Iniö, Korppoo, Nauvo ja Velkua sekä saaristo-osat seuraavista ulko- ja sisäsaaristokunnista: Dragsfjärd, Halikko, Hartola, Hauho, Inkoo, Joutseno, Jämijärvi, Jämsä, Kaarina, Kangasala, Kuhmoinen,

Kustavi, Kuusankoski, Lemu, Längelmäki, Merimasku, Naantali, Padasjoki, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Pälkäne, Rymättylä, Sauvo, Sysmä, Särkisalo, Taivassalo, Tammisaari, Turku, Uusikaupunki ja Valkeala

**III AHVENANMAA, ULKOSAARISTOA
LUKUUN OTTAMATTA**

Eckerö, Finström, Geta, Jomala, Lumparland, Mariehamn, Saltvik ja Sund sekä muut kuin ulkosaaristo-osat seuraavista kunnista Hammarland ja Lemland

*Liite 2***ELÄINYKSIKÖIDEN MUUNTOKERTOIMET**

Eläinyksikkö = ey	ey
Lypsylehmät	1
Emolehmät	1
Muut naudat, 2 vuotta ja yli	1
Muut naudat, 6 kk - alle 2 vuotta	0,6
Uuhet, vuohet	0,15
Hevoset, yli 6 kk	
- siitostamma (mukaan lukien ponitammat)	1
- suomenhevonen	0,85
- 1-3-vuotiaat muut hevoset ja ponit	0,60

N:o 942

Valtioneuvoston päätös

kasvinviljelyn kansallisesta tuesta vuodelta 1999

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1998

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 30 päivänä marraskuuta 1994 annetun lain (1059/1994) 3 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1343/1996:

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuna kansallisena erityistukena maksetaan maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1999 pinta-alaperusteista kasvinviljelyn kansallista tukea siten kuin tässä päätöksessä määrätään. Tuet maksetaan näihin tarkoituksiin valtion talousarviossa osoitettujen määrärahojen rajoissa.

2 §

Puolisot

Tässä päätöksessä tarkoitetaan puolisoilla aviopuolisoita ja avioliitonomaisissa olosuhteissa eläviä, tuloverolain (1535/1992) 7 §:n 3 momentissa tarkoitettuja henkilöitä.

3 §

Tuen saajat

Tukea voidaan maksaa:
1) yksityiselle viljelijälle;
2) usealle viljelijälle yhteisesti; sekä
3) sellaiselle luonnollisten henkilöiden muodostamalle avoimelle yhtiölle, komman-

diittiyhtiölle, osuuskunnalle tai osakeyhtiölle, jonka pääasiallisena tarkoituksena on maa- tai puutarhatalouden harjoittaminen.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa sanotusta poiketen voidaan 8 §:ssä tarkoitettua tukea maksaa avomaan puutarhatuotannon osalta myös sellaiselle yhteisölle, jonka osakkaina tai jäsenenä on muita kuin luonnollisia henkilöitä, tai säätiölle.

Tukea voidaan maksaa myös maa- tai puutarhataloutta harjoittavalle maatalous- tai puutarhaoppilaitokselle tai tutkimuslaitokselle sekä keinosiemennystoimintaa harjoittavalle yhteisölle. Jos maa- ja metsätalousministeriö erityisistä syistä myöntää siihen luvan, tukea voidaan maksaa myös muulle yhteisölle. Maa- ja metsätalousministeriö voi myöntää luvan tuen maksamiseen vain tuotannolle, jota tuen hakija on harjoittanut ennen vuotta 1995. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että tuotantoon liittyvät ympäristökysymykset on järjestetty maa- ja metsätalousministeriön hyväksymällä tavalla.

4 §

Tuen saamisen edellytykset

Tukea voidaan maksaa tuen saajalle, joka asuu vakinaisesti Suomessa. Suomessa asuvaksi katsotaan myös yhteisö ja säätiö, jonka kotipaikka on Suomessa.

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja hallitsee toukokuun 28 päivänä 1999 omistajana, vuokramiehenä taikka porotilalain (590/1969) mukaiseen hallintasopimukseen, testamenttiin tai muuhun saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla maa- tai puutarhatalouden harjoittamiseen vuonna 1999 käytettävää peltoa. Sukupolvenvaihdoksissa ja muissa koko tilan hallintaoikeuden muutostapauksissa sekä yksittäisen peruslohkon hallinnansiirtotapauksissa pellon hallinta-ajankohdaksi hyväksytään myöhempi ajankohta maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määrittämin perustein. Tukikelpoisen kasvulohkon vähimmäispinta-ala on yksi aari.

Tuen maksamisen edellytyksenä 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuille tuen saajille on, että viljelijä on 31 päivänä joulukuuta 1998 alle 65-vuotias tai, että hänen puolisonsa on tuolloin alle 65-vuotias. Edellä 3 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa edellytyksenä on, ettei kukaan viljelijöistä, osakkaista, yhtiömiehistä tai jäsenistä ole täyttänyt 65 vuotta ennen vuoden 1999 alkua, tai että vähintään yksi heistä asuu tilalla tai sen hoidon kannalta sopivalla etäisyydellä siitä ja täyttää ikää koskevan edellytyksen.

Tuen maksamisen edellytyksenä 3 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuille tuen saajille on, että viljelijät, avoimen yhtiön yhtiömiehet, kommandiittiyhtiön vastuunalaiset yhtiömiehet tai osuuskunnan jäsenet itse työhön osallistuen harjoittavat maa- tai puutarhataloutta ja että osakeyhtiön osalta yli puolet sen äänivallasta on suoraan tai omistamiensa yhtiöiden kautta sellaisten henkilöiden omistuksessa, jotka itse työhön osallistuen harjoittavat maa- tai puutarhataloutta.

Jos tilalla on tapahtunut hakuvuoden aikana sukupolvenvaihdos tai muu koko tilan hallintaoikeuden muutos, tilan nurmituen perusteena olevat eläimet määräytyvät maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määrittämin perustein.

5 §

Tuen perusteena oleva peltoala

Tässä päätöksessä tarkoitettua tuen perusteena on tuottajan hallinnassa toukokuun 28 päivänä 1999 oleva peltoala, jota käytetään pelto- ja puutarhakasvien viljelyyn kasvu-

kauden 1999 aikana. Tukea ei makseta sellaisen pellon osalta, jota koskee luopumislakelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tai maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain (1330/1992) 9 §:ssä taikka maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 12 §:ssä tarkoitettu sitoumus tai josta on voimassa maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/1989) tai vastaavan aikaisemman lainsäädännön mukainen sopimus peltokasvien viljelystä luopumisesta taikka jolta maksetaan omenapuiden raivauspalkkiota.

Tukea voidaan maksaa vain tuotantoalasta, jota viljellään vähintään paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä hyväksyttävästä viljelytavasta.

6 §

Aluejako

Tuki maksetaan tämän päätöksen liitteenä 1 olevan aluejaon mukaisena. Maa- ja metsätalousministeriö määrittelee kuntien ne osat, jotka katsotaan saaristoksi.

7 §

Ympäristötuen ehdot

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea voidaan maksaa viljelijälle, joka noudattaa ympäristönsuojelun ja maaseutuympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2078/92 tarkoitettuja Suomessa noudatettavien ympäristöohjelmien mukaisia ympäristötuen perustuen ehtoja ja joka on antanut ympäristötuen perustukea koskevan sitoumuksen vuonna 1995, 1996, 1997, 1998 tai 1999 taikka joka antaa yksivuotisen sitoumuksen vastaavien ehtojen noudattamisesta vuonna 1999.

8 §

Tuen määrä

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea maksetaan vuoden 1999 kasvukauden ajan tuotantoon käytetystä pellosta seuraavasti (mk/ha):

Tukialue	Alueiden A ja B saaristo ja muu A-alue sekä Ahvenanmaa	Muu B-alue	Alue C1	Alueet C2 ja C2 pohj. ja saaristo	Alue C3
vehnä	594	514	-	-	-
ruis	1 050	850	400	400	-
mallasohra	250	75	-	-	-
rehuvilja	250	75	185	300	250
EU-peltokasvien tukeen oikeuttavat kasvit lukuun ottamatta em. kasveja ja kesantoa	250	75	-	-	-
tärgkelysperuna	400	300	-	-	-
sokerijuurikas	750	750	-	-	-
omenat	550	550	-	-	-
avomaavihannekset	2 200	1 500	-	-	-

Lisäksi maksetaan tukea tukikelpoisen
nurmialan perusteella seuraavasti (mk/ha):

Ahvenanmaa ja alueiden
A ja B saaristo 900
Muu A- ja B-alue sekä C-alue . 550

Tukikelpoisella nurmella tarkoitetaan maatalouden ympäristötuen perustuessa määritettyä tukikelpoista nurmea. Tukea maksetaan kuitenkin enintään tilan eläinyksiköiden määrää vastaavalta nurmihehtaarimäärältä. Eläinyksiköitä laskettaessa otetaan huomioon koko maassa 6 kuukautta ja sitä vanhemmat sonnit, uuhet ja kutut sekä alueilla A ja B lisäksi emolehmät ja teuraaksi kasvatettavat vähintään 12 kuukauden ikäiset mutta alle 24 kuukauden ikäiset hiehot. Tukea määriteltäessä yksi nurmihehtaari vastaa yhtä eläinyksikköä. Nurmituki maksetaan pienemmän yksikkömäärän perusteella. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat ohjeet nurmituen määräytymisperusteista.

Tuen maksaminen edellyttää, että edellä 1 momentissa tarkoitettujen kasvien viljelyala on yhteensä vähintään 3 hehtaaria. Nurmiala luetaan tähän alaan vain tiloilla, jotka ovat nurmitukeen oikeutettuja. Tuen maksaminen avomaan puutarhatuotannolle edellyttää, että avomaan puutarhatuotannon ala on yhteensä vähintään 0,5 ha.

Nurmialan perusteella tukea maksetaan koko maassa enintään 71 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismäärän, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta.

9 §

Tukien alentaminen ja epääminen

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea voidaan alentaa tai se voidaan jättää maksamatta, jos:

- 1) hakija on ilmoittanut hakemuksessa virheellisiä tai puutteellisia tietoja;
- 2) tuen saamiseksi jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta;
- 3) hakija ei ole täyttänyt 7 §:ssä tarkoitettuja ehtoja;
- 4) tukea koskeva hakemus on saapunut viranomaiselle myöhässä tai
- 5) eläimiä on hoidettu eläinsuojelusäännösten vastaisesti.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tuen alentamisesta ja epäämisestä.

10 §

Menettelysäännökset

Tässä päätöksessä tarkoitettuja tukia haetaan kirjallisesti sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta, jonka alueella maatalouskeskus sijaitsee.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkempia määräyksiä tuen ja 3 §:n 3 momentissa tarkoitettujen luvan hakuajasta, hakuajan jälkeen tapahtuvasta hakemuksen täydentämisestä sekä hakemuksessa noudatettavasta menettelystä.

11 §

Komission päätösten huomioon ottaminen

Tukia maksettaessa on noudatettava komission 30 päivänä heinäkuuta 1996 (97/428/EY) annetun päätöksen tässä päätöksessä tarkoitettuja tukia koskevia määräyksiä.

Maa- ja metsätalousministeriö tarkistaa tarvittaessa tukiperusteita komission päätösten edellyttämällä tavalla.

12 §

Tarkemmat määräykset

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tar-
Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

vittaessa tarkempia määräyksiä tässä päätöksessä tarkoitettujen tukien valvonnassa noudatettavasta menettelystä, tukiperusteiden seurannassa tarvittavasta kirjanpidosta, edellä 7 §:ssä tarkoitetuista yksityiskohtaisista tukiperusteista sekä muusta tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

13 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Vanhempi hallitussihteeri Esko Laurila

ALUEJAKO

Alueiden A ja B saaristo, Ahvenanmaan saaristoa lukuun ottamatta

Houtskari, Iniö, Korppoo, Nauvo ja Velkua sekä saaristo-osat seuraavista ulko- ja sisäsaaristokunnista: Dragsfjärd, Halikko, Hartola, Hauho, Inkoo, Joutseno, Jämijärvi, Jämsä, Kaarina, Kangasala, Kuhmoinen, Kustavi, Kuusankoski, Lemu, Längelmäki, Merimasku, Naantali, Padasjoki, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Pälkäne, Rymättylä, Sauvo, Sysmä, Särkisalo, Taivassalo, Tammisaari, Turku, Uusikaupunki ja Valkeala.

Muu A-alue

Alastaro, Askola, Aura, Elimäki, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Karinainen, Karjaa, Kauniainen, Kemiö, Kerava, Kiikala, Kirkkonummi, Koski T1, Kouvola, Kuusjoki, Lappinjärvi, Lieto, Liljendal, Lohja, Loimaa, Loimaan kunta, Loviisa, Marttila, Masku, Mellilä, Mietoinen, Muurla, Myrskylä, Nurmijärvi, Oripää lukuun ottamatta alueeseen B kuuluvaa osaa, Paimio, Perniö, Pertteli, Pohja, Pornainen, Pukkila, Pöytyä, Raisio, Ruotsinpyhtää, Rusko, Salo, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa, Vihti ja Västanfjärd sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Dragsfjärd, Halikko, Inkoo, Kaarina, Lemu, Naantali, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Sauvo, Särkisalo ja Turku

Ahvenanmaan maakunta

Brändö, Eckerö, Finström, Föglö, Geta, Hammarland, Jomala, Kumlinge, Kökar, Lemland, Lumparland, Mariehamn, Saltvik, Sottunga, Sund ja Vårdö.

Muu B-alue

Anjalankoski, Artjärvi, Asikkala, Askainen, Eura, Eurajoki, Forssa, Hamina, Hanko, Harjavalta, Hattula, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Huittinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen,

Imatra, Jaala, Janakkala, Jokioinen, Juupajoki, Kalvola, Kankaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiikoinen, Kisko, Kiukainen, Kodisjoki, Kokemäki, Kotka, Kuhmalahti, Kullaa, Kylmäkoski, Kärkölä, Köyliö, Lahti, Laitila, Lammi, Lappeenranta, Lappi T1, Lavia, Lemi, Lempäälä, Loppi, Luopioinen, Luumäki, Luvia, Miehikkälä, Mouhijärvi, Mynämäki, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nokia, Noormarkku, Nousiainen, Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää, Pyhäranta, Rauma, Renko, Riihimäki, Sahalahti, Sammatti, Suodenniemi, Suomensjärvi, Säkylä, Tammela, Tampere, Toijala, Tuulos, Ulvila, Urjala, Vahto, Valkeakoski, Vammala, Vampula, Vehkalahti, Vehmaa, Vesilahti, Viiala, Viljakkala, Virolahti, Ylämaa, Yläne, Ylöjärvi, Ypäjä ja Äetsä sekä Oripään kunnasta luonnonhaittakorvaukseen oikeutettu osa.

Saaristo-osia lukuun ottamatta Hartola, Hauho, Joutseno, Jämijärvi, Jämsä, Kangasala, Kuhmoinen, Kustavi, Kuusankoski, Längelmäki, Merimasku, Padasjoki, Pälkäne, Rymättylä, Sysmä, Taivassalo, Tammisaari, Uusikaupunki ja Valkeala

Alue C1

Alahärmä, Anttola, Enonkoski, Hankasalmi, Haukivuori, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jallasjärvi, Joensuu, Joroinen, Jurva, Juva, Jyväskylä, Jyväskylän mlk, Jämsänkoski, Jäppilä, Kangaslampi, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kerimäki, Kesälahti, Kitee, Korpilahti, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuorevesi, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Maksamaa sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Mikkeli, Mikkelin mlk, Mustasaari sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Muurame, Mänttä, Nurmo, Närpiö, Oravainen, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäen mlk, Pieksämäki, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Saari, Savitaipale, Savonlinna, Savonranta, Seinäjoki, Siilinjärvi, Sulkava, Suomensniemi, Suonenjoki, Taipalsaaari, Teuva, Tuusniemi, Uukuniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vehmersalmi, Vilppula,

Virtasalmi, Vähäkyrö, Vöyri, Ylihärmä ja Ylistaro.

Alue C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Himanka, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karttula, Karvia, Kaustinen, Keitele, Kempele, Kestilä, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Korttesjärvi, Kruunupyy, Kuru, Kyyjärvi, Kälviä, Käsämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lehtimäki, Leivonmäki, Lestijärvi, Liminka, Lohtaja, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nilsä, Nivala, Oulainen, Oulunsalo sen alueeseen C3 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Parkano, Pattijoki, Pedersören kunta, Perho, Pertunmaa, Peräseinäjoki, Petäjävesi, Pielavesi, Pietarsaari, Pihtipudas, Piippola, Polvijärvi, Pulkila, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Pyhäselkä, Pylkönmäki, Raahe, Rantsila, Rautalampi, Reisjärvi, Ruukki, Saarijärvi, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Soini, Sonkajärvi, Sumiainen, Suolahti, Temmes, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Töysä, Ullava, Uurainen, Varpaisjärvi, Vesanto, Veteli, Vieremä, Vihanti, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Värsilä, Ylivieska, Ähtäri ja Äänekoski

Alue C2 pohjoinen

Eno, Ilomantsi, Juuka, Kajaani, Kiihtelysvaara, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Tuupovaara, Vaala, Valtimo ja Vuolijoki sekä Maksamaan ja Mustasaaren kunnista maa- ja metsätalousministeriön hyväksymät osat

Alue C3

P1

Haukipudas, Kiiminki, Oulu, Utajärvi, Yli-Kiiminki, Oulunsalon kunnasta ne osat, jotka ovat Ylikiimingin kunnan sisäpuolella

P2

Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Keminmaa, Kuhmo, Kuivaniemi, Simo, Tervola, Tornio ja Yli-Ii

P3

Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Rana, Rovaniemen mlk, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski ja Ylitornio

P4

Kuusamo ja Posio

Alue C4

P4

Kolari, Pelkosenniemi, Salla, Savukoski, Kittilä ja Sodankylä lukuun ottamatta P5:een kuuluvia osia

P5

Enontekiö, Inari, Muonio, Utsjoki, Kittilästä ja Sodankylästä maa- ja metsätalousministeriön hyväksymät osat

Saaristo

Saaristo-osat seuraavista alueiden C1 ja C2 kunnista:

C1-alue

Anttola, Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Joroinen, Kangaslampi, Kerimäki, Kesälahti, Korpilahti, Kuopio, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Mikkelin mlk, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Ristiina, Ruovesi, Rääkkylä, Savonlinna, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva ja Vilppula.

C2-alue

Hirvensalmi, Iisalmi, Joutsa, Juankoski, Kangasniemi, Kannonkoski, Karttula, Keuruu, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kontiolahti, Lapinlahti, Luhanka, Nilsä, Pertunmaa, Pielavesi, Polvijärvi, Rautalampi, Saarijärvi, Tervo, Vesanto, Vieremä, Virrat ja Äänekoski

ELÄINYKSIKÖIDEN MUUNTOKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey

ey

Emolehmät	1
Sonnit, 6 kk - alle 24 kk	0,6
Sonnit, 2 v ja yli	1
Hiehot, 12 kk - alle 24 kk	0,6
Uuhet, vuohet	0,15

N:o 943

Valtioneuvoston päätös

maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1999 maksettavasta pohjoisesta tuesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1998

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 30 päivänä marraskuuta 1994 annetun lain (1059/1994) 3 § 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1343/1996:

1 luku

Yleiset määräykset

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 6 §:ssä tarkoitettuna pohjoisena tukena maksetaan maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1999 maidon pohjoista tuotantotukea, hehtaari-, kasvihuonetuotannon sekä nuorten viljelijöiden tukea, kotieläintukia sekä puutarhatuotteiden, metsämarjojen ja -sienten varastointitukea siten kuin tässä päätöksessä määrätään. Tuet maksetaan näihin tarkoituksiin valtion talousarviossa osoitettujen määrärahojen rajoissa.

2 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) *puolisoilla* aviopuolisoita ja avioliitonomaisissa olosuhteissa eläviä, tuloverolain (1535/1992) 7 §:n 3 momentissa tarkoitettuja henkilöitä; sekä

2) *nuorella viljelijällä* tuottajaa, joka tai jonka puoliso ei ole täyttänyt 40 vuotta ennen vuoden 1999 alkua.

3 §

Tuen saajat

Tukea voidaan maksaa:

1) yksityiselle viljelijälle;

2) usealle viljelijälle yhteisesti; sekä

3) sellaiselle luonnollisten henkilöiden muodostamalle avoimelle yhtiölle, kommandiittiyhtiölle, osuuskunnalle tai osakeyhtiölle, jonka pääasiallisena tarkoituksena on maa- tai puutarhatalouden harjoittaminen.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa sanotusta poiketen voidaan 8 §:ssä tarkoitettua tukea avomaan puutarhatuotannon osalta sekä 11 ja 14 §:ssä tarkoitettuja tukia maksaa myös sellaiselle yhteisölle, jonka osakaina tai jäsenenä on muita kuin luonnollisia henkilöitä, tai säätiölle.

Tukea voidaan maksaa myös maa- tai puutarhataloutta harjoittavalle maatalous- tai puutarhaoppilaitokselle tai tutkimuslaitokselle sekä keinosiemennystoimintaa harjoittavalle yhteisölle. Jos maa- ja metsätalousministeriö erityisistä syistä myöntää siihen luvan, tukea voidaan maksaa myös muulle yhteisölle. Maa- ja metsätalousministeriö voi myöntää luvan tuen maksamiseen vain tuotannolle, jota tuen hakija on harjoittanut ennen vuotta 1995. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että tuotantoon liittyvät ympäristökysymykset on järjestetty maa- ja metsätalousministeriön hyväksymällä tavalla.

4 §

Tuen saamisen edellytykset

Tukea voidaan maksaa tuen saajalle, joka asuu vakinaisesti Suomessa. Suomessa asuvaksi katsotaan myös yhteisö ja säätiö, jonka kotipaikka on Suomessa.

Peltoalaan perustuvien tukien ja eläinryhmiin perustuvien tukien maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja hallitsee

toukokuun 28 päivänä 1999 omistajana, vuokramiehenä taikka porotilalain (590/1969) mukaiseen hallintasopimukseen, testamenttiin tai muuhun saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla maa- tai puutarhatalouden harjoittamiseen vuonna 1999 käytettävää peltoa. Sukupolvenvaihdoksissa ja muissa koko tilan hallintaoikeuden muutostapauksissa sekä yksittäisen peruslohkon hallinnansiirtotapauksissa pellon hallinta-ajankohdaksi hyväksytään myöhäisempikin ajankohta maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämin perustein. Kasvi-huonetuotannon tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja edellä mainitulla tavalla hallitsee toukokuun 14 päivänä 1999 maa- tai puutarhatalouden harjoittamiseen vuonna 1999 käytettävää kasvihuonetta.

Viljelyssä olevaa peltoa on oltava vähintään kolme hehtaaria. Viljelyssä olevaksi pelloksi katsotaan myös EU:n peltokasvien tukijärjestelmän mukaisesti kesannoitu pelto. Avomaan puutarhatuotannon tukea voidaan kuitenkin maksaa, jos näiden kasvien osalta viljelyksessä oleva peltoala on yhteensä vähintään puoli hehtaaria. Tukikelpoisen kasvulohkon vähimmäispinta-ala on yksi aari.

Tuen maksamisen edellytyksenä 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuille tuen saajille on, että viljelijä on 31 päivänä joulukuuta 1998 alle 65-vuotias tai, että hänen puolisonsa on tuolloin alle 65-vuotias. Edellä 3 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa edellytyksenä on, ettei kukaan viljelijöistä, osakkaista, yhtiömiehistä tai jäsenistä ole täyttänyt 65 vuotta ennen vuoden 1999 alkua, tai että vähintään yksi heistä asuu tilalla tai sen hoidon kannalta sopivalla etäisyydellä siitä ja täyttää ikää koskevan edellytyksen.

Tuen maksamisen edellytyksenä 3 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuille tuen saajille on, että viljelijät, avoimen yhtiön yhtiömiehet, kommandiittiyhtiön vastuunalaiset yhtiömiehet tai osuuskunnan jäsenet itse työhön osallistuen harjoittavat maa- tai puutarhataloutta ja että osakeyhtiön osalta yli puolet sen äänivallasta on suoraan tai omistamiensa yhtiöiden kautta sellaisten henkilöiden omistuksessa, jotka itse työhön osallistuen harjoittavat maa- tai puutarhataloutta. Nuorten viljelijöiden tukea voidaan näissä tapauksissa maksaa vain, jos kaikki viljelijät, yhtiömiehet, jäsenet tai osakkaat täyttävät 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettua ikää koskevan edellytyksen.

Jos tilalla on tapahtunut hakuvuoden aikana sukupolvenvaihdos tai muu koko tilan hallintaoikeuden muutos, maksetaan eläinryhmiä kohti maksettavat tuet tilalle maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämin perustein.

5 §

Aluejako

Tuet maksetaan alueittain eriytettyinä noudattaen liitteessä 1 olevaa aluejakoa. Maa- ja metsätalousministeriö määrittelee kuntien ne osat, jotka katsotaan saaristoksi.

2 luku

Maidon pohjoinen tuotantotuki

6 §

Maidon pohjoisen tuotantotuen määrä

Maidon pohjoista tuotantotukea maksetaan tuottajalta markkinointiin ostetusta tai kuluttajille suoraan myydystä maidosta vuodelta 1999 enintään seuraavasti (mk/kg):

Alue	mk/kg	
C1	0,41	
C2	0,44C2 pohjoinen ja saaristo	0,52
C3-P1	0,69	
C3-P2	0,79	
C3-P3, P4	0,94	
C4-P4	1,21	
C4-P5	1,74	

Huhtikuun 1 päivän ja seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivän välisenä aikana, mainitut päivät mukaanlukien, tuotantotukea voidaan maksaa tuottajalle koko tuotetusta maitomäärästä, ei kuitenkaan siltä osin kuin maidosta on maksettu neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3950/92 tarkoitettua lisämaksua.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset maidon laatuvaatimuksesta ja siitä, milloin maito katsotaan ostetuksi markkinointiin, suoramyyntiin yhteydessä maksettavasta tuesta sekä tuen muuttamisesta litraa kohti maksettavaksi tueksi.

3 luku

Viljelyalaaan perustuvat pohjoiset tuet

7 §

Tuen perusteena oleva peltoala

Tuen perusteena on tuottajan hallinnassa toukokuun 28 päivänä 1999 oleva peltoala, jota käytetään pelto- ja puutarhakasvien viljelyyn kasvukauden 1999 aikana. Tukea ei makseta sellaisen pellon osalta, jota koskee luopumiseläkelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tai maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain (1330/1992) 9 §:ssä taikka maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 12 §:ssä tarkoitettu sitoumus tai josta on voimassa maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/1989) tai vastaavan aikaisemman lainsäädännön mukainen sopimus peltokasvien viljelystä luopumisesta taikka jolta maksetaan omenapuiden raivauspalkkiota.

Tukea voidaan maksaa vain tuotantoalasta, jota viljellään vähintään paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä hyväksyttävästä viljelytavasta.

Tämän päätöksen 8, 9 ja 10 §:ssä tarkoitettuja viljelyalaaan perustuvia tukia voidaan maksaa viljelijälle, joka noudattaa ympäristönsuojelun ja maaseutu ympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2078/92 tarkoitettuja Suomessa noudatettavien ympäristöohjelmien mukaisia ympäristötuen perustuen ehtoja ja joka on antanut ympäristötuen perustukea koskevan sitoumuksen vuonna 1995, 1996, 1997, 1998 tai 1999 taikka joka antaa yksivuotisen sitoumuksen vastaavien ehtojen noudattamisesta vuonna 1999.

8 §

Pohjoinen hehtaarituki

Pohjoista hehtaaritukea maksetaan vuoden 1999 kasvukauden ajan jäljempänä tarkoitettuun tuotantoon käytetystä pellostä enintään seuraavasti:

Alueet C1, C2 sekä C2 pohjoinen ja saaristo

	mk/ha
vehnä	550
ruis	600
sokerijuurikas	1 150
tärkkelysperuna	600
mallasohra	185
EU:n peltokasvien tukeen oikeuttavat muut viljelykasvit lukuun ottamatta vehnää, ruista, mallasohraa, rehuviljaa ja kesantoa	225
omena	550

Alueet C1 - C4

avomaavihannekset	1 800
-------------------------	-------

Tuen maksaminen edellyttää, että edellä 1 momentissa tarkoitettujen kasvien viljelyala on yhteensä vähintään 3 hehtaaria. Tuen maksaminen avomaan puutarhatuotannolle edellyttää, että avomaan puutarhatuotannon ala on vähintään puoli hehtaaria. Niiden kasvien osalta, joiden markkinointi edellyttää kuulumista kasvinsuojelurekisteriin tai kasvien laadunvalvontarekisteriin, tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuottaja kuuluu rekisteriin.

9 §

Yleinen hehtaarituki

Yleistä hehtaaritukea maksetaan viljelyssä olevasta peltoalasta seuraavasti:

Alue	mk/ha
C2, C2 pohjoinen ja saaristo	160
C3	285
C4	595

Tuen maksaminen edellyttää, että viljelyssä oleva peltoala on vähintään 3 hehtaaria. Viljelyssä olevaksi pelloksi katsotaan myös EU:n tukijärjestelmän mukaisesti kesannoitu pelto.

10 §

Nuorten viljelijöiden pohjoinen tuki

Nuorille viljelijöille maksetaan tukea viljelyssä olevasta peltoalasta alueilla C1-C4 160 markkaa hehtaarilta. Tuen maksaminen edellyttää, että viljelyssä oleva peltoala on vähintään 3 hehtaaria. Viljelyssä olevaksi pelloksi katsotaan myös EU:n tukijärjestelmän mukaisesti kesannoitu pelto.

11 §

Kasvihuonetuotannon pohjoinen tuki

Kasvihuonetuotannon tukea maksetaan to-
maatin, kurkun, salaatin, tillin, persiljan,
leikkokukkien, leikkovihreän, ryhmäkasvien
ja sisätiloihin tarkoitettujen ruukuissa viljel-
tävien koristekasvien tuotantoalan sekä avo-
maakurkun, kiinankaalin ja paprikan tuotan-
toalan perusteella alueilla C1-C4 enintään
seuraavasti:

Kasvihuoneet	mk/m ²
- viljelykausi 7 kk tai yli	41
- viljelykausi vähintään 2, mutta alle 7 kk	21

Avomaankurkun, kiinankaalin, paprikan
ja rapealehtisen keräsalaatin tuotantoalalta
tuki maksetaan vain alle 7 kuukauden tuo-
tantokauden tukena. Alle 2 kuukauden tuo-
tantokaudelta tuki maksetaan 8 §:n mukai-
sesti.

Koristekasvien osalta tukea maksetaan
maa- ja metsätalousministeriön asettaman
tuottajakohtaisen kiintiön puitteissa. Kasvi-
huonetuotannon tukea ei makseta ulos istu-
tettaviksi tarkoitetuille koristepuiden ja -pen-
saiden, hedelmä- ja marjakasvien taimille
eikä perennoille tai muulle taimituotannolle.
Tukea ei makseta siltä osin kuin tuottajalle
maksetaan kasvihuonetuotannon lopettamis-
tukea.

Niiden kasvien osalta, joiden mark-
kinointi edellyttää kuulumista kasvinsuoje-
lurekisteriin tai kasvien laadunvalvontare-
kisteriin, tuen maksamisen edellytyksenä on,
että tuottaja kuuluu rekisteriin.

Tuen maksaminen edellyttää, että kasvi-
huoneet ovat lämmitettyjä ja että niiden ala
on vähintään 300 neliömetriä. Tukea voi-
daan maksaa vain tuotantoalasta, jota on vil-
jelty vähintään paikkakunnalla tavanomaisen
viljelytavan mukaisesti. Maa- ja metsätalous-
ministeriö antaa tarkemmat määräykset tu-
keen oikeuttavien kasvihuoneiden teknisistä
edellytyksistä sekä tuen määräytymisajan-
kohdista.

Tuen kokonaismäärä on vuonna 1999
enintään 77 miljoonaa markkaa. Jos hy-
väksyttävien hakemusten perusteella lasket-
tava tuen määrä ylittää edellä olevan anim-

mäismarkkamäärän, maa- ja metsätalousmi-
nisteriö päättää tuen alentamisesta.

Jos edellä tässä pykälässä tarkoitettu vil-
jelykausi ei täyty kasvitautin, tulipalon tai
muun vastaavan viljelijästä riippumattoman
syyn takia, voi tuen myöntävä viranomaisen
päättää, että tuki maksetaan hakijalle täysi-
määräisenä.

4 luku

Pohjoiset kotieläintuet

12 §

Eläinyksikköä kohti maksettavat tuet

Eläinyksikköä kohti maksettavia tukia
maksetaan tuottajan hallinnassa laskenta-
päivinä olleiden kotieläinten lukumäärien pe-
rusteella. Laskenta-ajankohdista päättää maa-
ja metsätalousministeriö.

Sonnien tuen perusteena oleva lukumäärä
perustuu laskelmaan, jonka Maatalouden
Laskentakeskus Oy on tehnyt tuottajan eläin-
tunnisterekisteriin ilmoittamien tietojen pe-
rusteella. Tuottaja on velvollinen tarkista-
maan laskelman lähtötiedot ja tarvittaessa
ilmoittamaan korjaukset Maatalouden Las-
kentakeskukseen tarkennetun laskelman te-
koa varten.

Lihaseikojen tuki määräytyy vuoden 1999
aikana teurastettujen sikojen lukumäärän pe-
rusteella. Nuorten vähintään kolmen kuu-
kauden ikäisten mutta alle kahdeksan kuu-
kauden ikäisten siitokseen tarkoitettujen si-
kojen tuki määräytyy vuoden 1999 aikana
myytyjen sikojen lukumäärän perusteella.

Jos eläinten lukumäärä tuen määräyty-
misajankohtana on tilapäisesti alentunut tuli-
palon, eläintaudin tai muun vastaavan tuotta-
jasta riippumattoman syyn takia, voidaan tu-
kea laskettaessa käyttää maa- ja metsätalous-
ministeriön tarkemmin määrittämin perustein
tuen määräytymisajankohtana vakiintunutta
eläinmäärää, edellyttäen, että tuotanto on
jatkuva.

Eläinyksiköt määritellään liitteessä 2.

Munivien kanojen osalta enintään neljän
kuukauden munintatauko ei vähennä tukea.

Tukea maksetaan enintään seuraavasti
(mk/eläinyksikkö):

Alueet	C1	C2	C2 pohjoinen ja saaristo	C3 P1, P2	C3 P3, P4	C4 P4	C4 P5
emolehmät	850	900	1 350	1 800	1 800	2 900	2 900
sonnit, 6 kk ja yli	2 000	2 050	2 500	2 950	2 950	4 050	4 050
uuhet, vuohet	2 000	2 050	2 500	4 450	5 050	6 150	7 750
siat	1 346	1 366	1 886	1 886	1 886	2 316	2 316
kanat	1 154	1 180	1 700	2 110	2 110	3 310	3 310
muu siipikarja	1 017	1 043	1 585	1 985	1 985	3 185	3 185
hevoset	650	650	650	650	650	650	650

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukeen oikeuttavien eläinten määrittelystä, tuen perusteena olevan eläinmäärän laskennasta, eläinyksiköiden muodostumisesta sekä eläintiheyden ja rehualan vaikutuksesta tuen suuruuteen.

Emolehmille ja uuhille maksetaan tukea vain tuottajalle vahvistettua kiintiötä vastaavasta määrästä. Hevosten osalta tukea voidaan maksaa enintään 20 eläinyksiköstä tuen saajaa kohti. Tukea ei kuitenkaan makseta, jos hevosista kertyy vähemmän kuin yksi eläinyksikkö.

Kotieläintukea maksetaan alueilla C1, C2 ja C2 pohjoinen enintään 300 eläinyksiköstä, alueella C3 enintään 200 eläinyksiköstä ja alueella C4 enintään 100 eläinyksiköstä tuen saajaa kohti. Maa- ja metsätalousministeriö voi aikaisempi tuotanto huomioon ottaen ja muista erityisistä syistä myöntää luvan tuen maksamiseksi suuremmalle eläinyksikkömäärälle.

Maa- ja metsätalousministeriö voi erityisistä syistä myöntää luvan kotieläintuen maksamiselle, vaikka tuen saaja ei täytä 4 §:n 3 momentin mukaisia edellytyksiä.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitettujen tuen alueellisista jakoperusteista.

Eläinyksikköä kohti maksettavaa tukea ei makseta, jos maksettava määrä tuen saajaa kohti on alle 500 markkaa.

13 §

Teurastetuista naudoista maksettavat tuet

Teurastetuista naudoista maksetaan tukea enintään seuraavasti (mk/teurastettu eläin):

Hiehot

C1	1 206
C2	1 226
C2 pohjoinen ja saaristo	1 526
C3	1 776
C4	2 286

Sonnit

C3-P1, P2	780
C3-P3, P4	1 080
C4-P4	1 080
C4-P5	1 980

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että eläimen teuraspaino on vähintään maa- ja metsätalousministeriön määräämä vähimmäispaino. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukeen oikeuttavista eläimistä ja tuen alueellisista jakoperusteista.

5 luku

Varastointituet

14 §

Puutarhatuotteiden varastointituki

Tukea maksetaan tuen saajan 1.10.-31.12.1999 hallitseman kotimaisten avomaavihannesten ja omenoiden varastointiin käytettävän varastointitilan perusteella siten, että perusteena on loka-joulukuussa käytössä olevan varastotilavuuden keskiarvo. Tukea maksetaan vuoden 1999 sadosta enintään seuraavasti:

	mk/m ³
Koneellisesti jäähdytetyt varastot	93
Muut varastot	62

Tuen maksaminen edellyttää, että tuen saaja on itse tuottanut varastoidut tuotteet, että tuotteet täyttävät kasvien ja omenoiden vähimmäislaatuvaatimukset ja että avomaan puutarhatuotannon viljelyala on yhteensä vähintään 0,5 hehtaaria.

Niiden kasvien osalta, joiden markkinointi edellyttää kuulumista kasvinsuojelurekisteriin tai kasvien laadunvalvontarekisteriin, tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuotaja kuuluu rekisteriin.

Tuen kokonaismäärä on enintään 6,7 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismäärän, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukeen oikeuttavan käytössä olevan varastotilan määrityspäätöksistä.

Varastointitukea ei makseta, jos sen määrä tuen saajaa kohti on alle 500 markkaa.

15 §

Metsämarjojen ja -sienten varastointituki

Tukea maksetaan metsämarjojen ja -sienten varastotilojen haltijoille vuosittain siten, että vuotuinen kokonaistuki on enintään 1,0 miljoonaa markkaa. Tuen suuruus varastoitua kiloa kohti voi olla enintään 2,5 markkaa.

Tässä pykälässä tarkoitettuun tukeen ei sovelleta sitä, mitä edellä 3 ja 4 §:ssä on säädetty.

Maa- ja metsätalousministeriö päättää yksityiskohtaisista tukiperusteista.

Varastointitukea ei makseta, jos sen määrä tuen saajaa kohti on alle 500 markkaa.

6 luku

Erityiset säännökset

16 §

Tukien alentaminen ja epääminen

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea voidaan alentaa tai se voidaan jättää maksamatta, jos:

1) hakija on ilmoittanut hakemuksessa virheellisiä tai puutteellisia tietoja;

2) tuen saamiseksi jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta

tai tarkoitusta;

3) hakija ei ole pitänyt 12 §:ssä tarkoitettujen tukien osalta asianmukaista eläinkirjanpitoa eikä eläinten määrissä tapahtuneista muutoksista ole muutoinkaan saatavissa luotettavaa selvitystä;

4) hakija ei ole pitänyt 14 ja 15 §:issä tarkoitettujen tukien osalta puutarhatuotteiden varastokirjanpitoa tai kyennyt antamaan selvitystä varastossa tapahtuneista muutoksista, taikka varastokirjanpidosta tai selvityksistä ei ole saatavissa luotettavaa kuvaa varastossa tapahtuneista muutoksista;

5) tukea koskeva hakemus on saapunut viranomaiselle myöhässä tai

6) eläimiä on hoidettu eläinsuojelusäännösten vastaisesti.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tuen alentamisesta ja epäämisestä.

17 §

Menettelysäännökset

Viljelyalaaan perustuvia, eläinakohtaisia ja eläinyksikköä kohti maksettavia tukia haetaan kirjallisesti sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta, jonka alueella maatilan talouskeskus sijaitsee. Puutarhatuotteiden varastointitukea ja kasvihuonetuotannon tukea haetaan asianomaiselta työvoima- ja elinkeinokeskukselta ja Ahvenanmaan maakunnassa lääninhallitukselta.

Maidon tuotantotukea ja teurastetuista naudoista maksettavia tukia haetaan tuotteen ostajan välityksellä tai erillisen hakemuksen perusteella maa- ja metsätalousministeriöltä tai sen määräämältä maaseutuelinkeinoviranomaiselta.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukien ja 3 §:n 3 momentissa, 11 §:ssä sekä 12 §:n 10 ja 11 momentissa tarkoitettujen lupien hakuajoista, hakujan jälkeen tapahtuvasta hakemuksen täydentämisestä, hakemisessa noudatettavasta menettelystä sekä maidon tuotantotuen, eläinyksikköä kohti maksettavien tukien, teurastetuista naudoista maksettavien tukien sekä kasvihuonetuotannon pohjoisen tuen ennakoiden hakemisesta sekä ennakoiden määristä.

Ostajan välityksellä haetun tuen maksamisessa, takaisinperinnässä, muutoksenhaussa ja valvonnassa noudatetaan soveltuvin osin maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä

hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia (1336/1992).

18 §

Yksityiskohtaiset tukiperusteet

Edellä tämän päätöksen 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu avomaavihannesten ja omenien tuki, 11 §:ssä sekä 14 §:ssä tarkoitettu tuki ei voi ylittää sitä tulonmenetyksen määrää, joka saadaan vertaamalla tuen vuoden 1999 toteutuneita myyntihintoja vuosien 1992 ja 1993 myyntihintojen keskiarvoon. Maa- ja metsätalousministeriö päättää yksityiskohtaisista tukiperusteista.

19 §

Komission päätösten huomioon ottaminen

Tukia maksettaessa on noudatettava komission 4 päivänä toukokuuta 1995 (95/196/EY) ja 4 päivänä huhtikuuta 1997

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

K(97)940 antamien päätösten tässä päätöksessä tarkoitettuja tukia koskevia määräyksiä.

Maa- ja metsätalousministeriö tarkistaa tarvittaessa tukiperusteita komission päätösten edellyttämällä tavalla.

20 §

Tarkemmat määräykset

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tässä päätöksessä tarkoitettujen tukien valvonnassa noudatettavasta menettelystä, tukiperusteiden seurannassa tarvittavasta kirjanpidosta sekä muusta tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

21 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Vanhempi hallitussihteeri Esko Laurila

POHJOISEN TUEN ALUEJAKO

Alue C1

Alahärmä, Anttola, Enonkoski, Hankasalmi, Haukivuori, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu, Joroinen, Jurva, Juva, Jyväskylä, Jyväskylän mlk, Jämsänkoski, Jäppilä, Kangaslampi, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kerimäki, Kesälahti, Kitee, Korpi-lahti, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuorevesi, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Maksamaa sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Mikkelin mlk, Mustasaari sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Muurame, Mänttä, Nurmo, Närpiö, Oravainen, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäen mlk, Pieksämäki, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Saari, Savitaipale, Savonlinna, Savonranta, Seinäjoki, Siilinjärvi, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uukuniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vehmersalmi, Vilppula, Virtasalmi, Vähäkyrö, Vöyri, Ylihärmä ja Ylistaro.

Alue C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Himanka, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karttula, Karvia, Kaustinen, Keitele, Kempele, Kestilä, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Korttesjärvi, Kruunupyy, Kuru, Kyyjärvi, Kälviä, Kärämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lehtimäki, Leivonmäki, Lestijärvi, Liminka, Lohtaja, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nilsia, Nivala, Oulainen, Oulunsalo sen alueeseen C3 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Parkano, Pattijoki, Pedersören kunta, Perho, Pertunmaa, Peräseinäjoki, Petäjävesi, Pielavesi, Pietarsaari, Pihtipudas, Piippola, Polvijärvi, Pulkila, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Pyhäselkä, Pylkönmäki,

Raahe, Rantsila, Rautalampi, Reisjärvi, Ruukki, Saarijärvi, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Soini, Sonkajärvi, Sumiainen, Suolahti, Temmes, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Töysä, Ullava, Uurainen, Varpaisjärvi, Vesanto, Veteli, Vieremä, Vihanti, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Värtsilä, Ylivieska, Ähtäri ja Äänekoski

Alue C2 Pohjoinen

Eno, Ilomantsi, Juuka, Kajaani, Kiihtelysvaara, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Tuupovaara, Vaala, Valtimo ja Vuolijoki sekä Maksamaan ja Mustasaaren kunnista maa- ja metsätalousministeriön hyväksymät osat

Alue C3

P1

Haukipudas, Kiiminki, Oulu, Utajärvi, Yli-Kiiminki, Oulunsalon kunnasta ne osat, jotka ovat Ylikiimingin kunnan sisäpuolella

P2

Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Keminaa, Kuhmo, Kuivaniemi, Simo, Tervola, Tornio ja Yli-Ii

P3

Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemen mlk, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski ja Ylitornio

P4

Kuusamo ja Posio

Alue C4

P4

Kolari, Pelkosenniemi, Salla, Savukoski, Kittilä ja Sodankylä lukuun ottamatta P5:een kuuluvia osia

P5

Enontekiö, Inari, Muonio, Utsjoki, Kittilästä ja Sodankylästä maa- ja metsätalousministeriön hyväksymät osat

Saaristo

Saaristo-osat seuraavista alueiden C1 ja C2 kunnista:

C1-alue

Anttola, Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Joroinen, Kangaslampi, Kerimäki, Kesälahti, Korpilahti, Kuopio, Leppävirta, Lipperi, Maalahti, Mikkelin mlk, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Ristiina, Ruovesi, Rääkkylä, Savonlinna, Sulkava, Suomeniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva ja Vilppula.

C2-alue

Hirvensalmi, Iisalmi, Joutsa, Juankoski, Kangasniemi, Kannonkoski, Karttula, Keuruu, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kontiolahti, Lapinlahti, Luhanka, Nilsä, Pertunmaa, Pielavesi, Polvijärvi, Rautalampi, Saarijärvi, Tervo, Vesanto, Vieremä, Virrat ja Äänekoski

ELÄINYKSIKÖIDEN MUUNTOKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey

ey

Emolehmät	1
Sonnit, 6 kk - alle 2 v	0,6
Sonnit, 2 v ja yli	1
Uuhet, vuohet	0,15
Emakot, karjut	0,7
Kanat, emokanat mukaanlukien	0,013
Broilerit	0,0053
Broiler-, hanhi-, ankka- ja kalkkunaemot	0,026
Sorsa- ja fasaaniemot, tarhatut	0,013

**ELÄINYKSIKÖIDEN MUODOSTAMINEN LIHAELÄIMI
KASVATETTUIJEN KALKKUNOIDEN, HANHIEN, ANKKOJEN
SEKÄ TARHATTUIJEN SORSIEN JA FASAANIEN OSALTA**

190 teurastettua kalkkunaa	1 ey
320 teurastettua hanhea	1 ey
550 teurastettua ankkaa	1 ey
1 375 teurastettua tarhattua sorsaa	1 ey
1 375 teurastettua tarhattua fasaania	1 ey

**ELÄINYKSIKÖIDEN MUODOSTAMINEN LIHASIKOJEN JA
NUORTEN SIITOKSEEN TARKOITETTUIJEN SIKOJEN OSALTA**

13 teurastettua lihasikaa	1 ey
13 siitokseen myytyä nuorta sikaa, 3 kk - alle 8 kk	1 ey